

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Sanctae Mechtildis virginis ordinis Sancti Benedicti Liber specialis gratiae

**Mechthild <von Hackeborn>
Mechthild <von Magdeburg>**

Pictavii, 1877

XXXV. De septem psalmis.

[urn:nbn:de:bsz:31-60070](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-60070)

vero ex unione carnis multos defectus sustinet. Quicumque enim valde in intimo diligunt, extra tranquilli apparent, quia omnis exterus labor interiorem spiritum impedit, et quæ intus spiritus decantat, omnem cantum excedit terrenum.

Patientia quidem omni Angelorum choro suavius cantat, quippe qui nullam patientiam exercent, cum nullam pœnam sustineant. Hoc ex Domini nostri accepimus humanitate, cum omni insuper gloria qua in terris a Deo glorificamur, et postea in cœlis exaltabimur. Ex nobili labore, sanctaque Domini nostri passione, noster christianus labor, bonæque voluntatis pœna nobilitantur, eodem utique modo quo aquæ omnes ex Jordane, in quo Dominus baptizatus est, sanctificantur.

Eia, dilectissime Domine, succurre nobis, quatenus nostrum sanctum desiderium nunquam resideat, nostraque profunda humilitas nunquam ad superbiam se extollat, et fluens sancti amoris Dei flamma hic sit purgatorium nostrum, quo peccata omnia nostra eradicatis exterminentur.

XXXV. DE SEPTEM PSALMIS.

DILECTISSIME Domine Jesu Christe, hos septem psalmos ad laudem et gloriam omnium tuarum pœnarum lego, cum in cruce mori voluisti pro meo amore.

Dilectissime, te deprecor, quando tempus veniet quo mandatum tuum in me per meam mortem explere volueris, ut ad me sicut fidelis MEDICUS ad suum filium venire digneris; mihi que tunc concede sanctam inquisitionem, quatenus rectis sensibus, et vera christiana fide me intus præparem.

Domine ne in furore.

Te rogo, dilectissime Domine, ut tunc mihi sicut carissimus AMICUS in necessitate adesse velis, sicque mihi veram afferas requiem ut peccata mea sint intus omnino eradicata, et inde ab isto corpore imperturbata remaneam.

Beati quorum remissæ sunt.

Exoro te, dilectissime Domine, ut tanquam fidelis CONFESSOR ad carissimum amicum, ad me venire digneris, verumque mihi tunc lumen afferas, tui Sancti Spiritus donum, quo me intus videam atque cognoscam, et omnia ex intimo corde defleam peccata, in hac tamen spe sancta, quod a cunctis culpis absolvar, puraque inveniar. Inde præbe mihi tuum proprium corpus, quod tunc, dilectissime, cum maiori amore suscipiam, quem unquam cor humanum habere potuit. Jam vero mecum remaneas, tamquam meæ exulis animæ viaticum, ita ut, multum dilecte, ego tibi societ in æternum amorem. Amen.

Domine, ne in furore.

Rogo te, Domine dilectissime, ut tanquam fidelis FRATER ad caram sibi sororem advenire digneris, afferasque mihi sanctam armaturam, qua mea fiat parata anima ad inimici accusationes repellendas, quatenus de suo omni quem in me consumpserunt labore confundantur.

Miserere mei Deus.

Oro te, dilectissime Domine, ut velis ad me venire, tanquam fidelis PATER ad carissimum filium, tuearisque tunc finem meum. Et si tunc meum os peccati nulla proferre nequit verba, ergo loquatur intus anima mea, quatenus a te solatium accipiat pariter et tutamentum, ut læta, non vero turbata efficiatur: hoc te oro, Domine, per tuam dulcissimam misericordiam. Amen.

Domine exaudi orationem meam.

Oro te, Domine, ut tunc ad me mittere digneris tuam virginem MATREM, qua non possum defraudari, ut ipsa meum longum expleat desiderium, meamque pauperculam animam ab inimicis custodiat illæsam.

De profundis clamavi.

Oro te, juvenis dilectissime, Jesu, puræ virginis fili, ut tunc ad me venire digneris, ut omnium dilectissimus SPON-

sus, atque mecum sic agas ut solent nobiles sponsi cum sponsas suas muneribus præveniant, ad latus tui amoris me accipias, tuique longi desiderii pallio me contegas. Me in æternum felicem, si tunc soluta fuero!

Hanc horam si mente frequenter perpendimus, tunc ad profundum superbiam omnem demittimus; et cum nobis faciem suam Dominus manifestaverit, speculum sibi optatissimum possidebit anima: hic vero magis ac magis querulor, in terra rem nunquam secundum meum desiderium se habere potuisse.

Domine exaudi orationem meam, auribus percipe.

XXXVI. DE SPIRITUALI CLAUSTRO.

A DOMINO desideravi fore ejus voluntatis mihi patefacere ut amplius jam non scriberem. Cur? Quia nunc me magis vilem et indignam agnosco, quam antè triginta annos fui, magis etiam quam cum illud incipere debui.

Tunc ostendit se mihi Dominus manu gerens sacculum, dixitque: Nonnullæ adhuc mihi radices supersunt. Et ego: Domine, aio, has radices non cognosco. Respondit: Tu bene cognosces, primum ut illas videris. Sunt quidem infirmi recreandi, sani confortandi, mortui excitandi, boni sanctiores efficiendi. Post quæ vidi spirituale claustrum quod virtutibus erat ædificatum.

Abbatissa est charitas vera, cujus sancti sunt sensus multi per quos diligenter Congregationem in corpore et in anima custodit, totum ad Dei gloriam; ipsique multimodam sanctamque erogat doctrinam, quatenus in omnibus Dei fiat voluntas. sicque propriam in libertate servat animam.

Charitatis, seu amoris, *capellana* est divina humilitas; quæ semper amori subjecta, arrogantiam aliam sequi cogit viam.

Priorissa est sancta pax Dei, cujus beneplacito patientia præstat, ut Congregationem sapientiam doceat divinam; et ad quodcumque se vertat, hoc ad Dei gloriam fiat.

Subpriorissa est amabilitas, quæ parva colligit fragmenta, scilicet minores defectus, et cum benignitate annihilat; quæ